

Sreda, 25. oktobra 2023

29. teden med letom – leto A

Rim 6,12-18; Ps 123; Lk 12,39-48

Peter je vprašal: »Gospod, ali pripoveduješ to priliko za nas ali za vse?« Včasih se obnašamo kot Peter. Poslušamo pridige, sporočila papeža, škofov, župnika. Morda tudi beremo cerkvene dokumente in mislimo, da te besede niso namenjene nam, ampak nekomu drugemu. »Naj nekdo drug poskrbi za to.« »Naj nekdo drug živi na ta način.« Iz vere, morale in izročila Cerkve izberemo samo tisto, kar nam ustreza. Vendar pa bo prišel trenutek, da naredimo *nekaj več*. Še imamo čas. Morda jutri, pojutrišnjem ali čez deset let. Vendar je Božja milost vedno vezana na nek dogodek. Gospod Bog daje milost »ob pravem času«, tukaj in sedaj, ker je zanj vedno **SEDAJ**. In **SEDAJ** čaka na naš odgovor, na našo zavzetost in da se postavimo »na njegovo stran«. Nam, kristjanom, je bilo veliko dano: milost vere, zakramenti, Božja beseda, zapovedi, jasna navodila za življenje. Zato se od nas tudi veliko zahteva. Drugi, ki nas gledajo, z vso pravico pričakujejo, da jim bomo pokazali, kako biti **KRISTJAN**, kako si **KRISTUSOV**. Če si krščen, si »učenec-misijonar«, Kristusova priča in drugi te opazujejo, te gledajo.

Od skoraj osmih milijard ljudi na svetu več kot pet milijard in pol še ni doživelo te milosti, niso še nikoli slišali govoriti o Jezusu, do njih še ni prišel noben misijonar. Zato je dolžnost nas, kristjanov, da molimo in delamo skupaj, da bi vsak naš brat in sestra na tej zemlji mogel doživeti, da je od Boga zaželen, ljubljen in izbran.